

ไกลบ้าน

ไอ้สม

สารบัญ

บทนำ ตัวเที่ยวเดียวสู่การค้นพบตัวเอง	5
บทที่ 1 น้ำตาหยดแรกที่สนามบินปลายทาง	7
บทที่ 2 ลมหายใจที่เป็นไอเย็น	15
บทที่ 3 เขาวงกตในซูเปอร์มาร์เก็ต	23
บทที่ 4 รสชาติของบ้าน	31
บทที่ 5 หลงทางและหลงลืม	39
บทที่ 6 ป่วยลำพังในต่างแดน	47
บทที่ 7 น้ำหนักของความคิดถึงบ้าน	55
บทที่ 8 ช่างซ่อมสมัครเล่น	63
บทที่ 9 บริหารเงิน บริหารชีวิต	71
บทที่ 10 มิตรภาพไร้พรมแดน	79
บทที่ 11 ภารกิจฉายเดี่ยว	87
บทที่ 12 เทศกาลแห่งความเหงา	95
บทที่ 13 ปรับตัวแต่ไม่เปลี่ยนตัวตน	102
บทที่ 14 ก้าวออกจากพื้นที่ปลอดภัยจนกลายเป็นเรื่องปกติ	110
บทที่ 15 มองโลกผ่านเลนส์ใบใหม่	118
บทที่ 16 ฉันทน์ใหม่ที่ฉันทน์ภูมิใจ	126
บทที่ 17 ความสุขในสิ่งเล็กๆ ความอบอุ่นยามเช้าที่แสนเรียบง่าย	132
บทที่ 18 เมื่อสองโลกมาบรรจบกัน	140
บทที่ 19 นิยามใหม่ของคำว่าบ้าน	148
บทที่ 20 บทส่งท้าย เพราะคุณทำได้	154

‘ไอ้ส้ม’

เกี่ยวกับผู้เขียน :
แมวส้มตัวหนึ่ง

ผลงาน :
ค้นจากชื่อ "ไอ้ส้ม" ได้ใน
Online Book Store ที่ต่างๆ

ช่องทางติดต่อ :
9bearkung@gmail.com

บทนำ ตัวเที่ยวเดียวสู่การค้นพบ ตัวเอง

วินาทีที่ปลายนิ้วกดยืนยันการจองตั๋วเครื่องบิน หัวใจเต้นแรงด้วยความรู้สึกที่ผสมปนเปกันระหว่างความกลัวและความหวัง

มันไม่ใช่แค่การซื้อการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง แต่มันคือการตัดสินใจก้าวออกจากพื้นที่ปลอดภัยที่คุณเคย แสงอาทิตย์ยามเช้าที่สาดส่องผ่านกระจกบานใหญ่ของสนามบินไม่ได้เพียงแค่ให้ความอบอุ่น แต่ยังสะท้อนถึงการเริ่มต้นใหม่ที่รอคอยอยู่ปลายทาง กระเป๋าเดินทางใบย่อมข้างกายบรรจุความฝันและความกล้าหาญเอาไว้เต็มเปี่ยม การเดินทางไกลบ้านครั้งนี้อาจไม่ได้มีจุดหมายเพียงแค่สถานที่ใหม่ ทว่าคือการเดินทางลึกลงไปเพื่อค้นพบตัวตนที่แท้จริงซึ่งซ่อนอยู่ภายใน

บททดสอบที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า

การใช้ชีวิตไกลบ้านคือการเดินทางที่เต็มไปด้วยความท้าทาย แต่ละก้าวที่คุณกำลังจะเดินไปนั้นมีบททดสอบสำคัญรออยู่

- สภาพอากาศที่แปรปรวน ความหนาวเหน็บที่ทำให้รู้สึกโดดเดี่ยว หรือฤดูกาลที่ไม่คุ้นเคย อาจทำให้ร่างกายและจิตใจต้องปรับตัวอย่างหนัก แต่ทุกฤดูกาลที่เปลี่ยนผ่านจะหล่อหลอมให้คุณเข้มแข็งขึ้น
- รสชาติอาหารที่ไม่คุ้นลิ้น ความโหยหารสชาติแห่งบ้านเกิดจะเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทว่านี่คือโอกาสในการเปิดรับสิ่งใหม่ผ่านจานอาหาร และเรียนรู้ที่จะพึ่งพาตัวเองมากยิ่งขึ้น
- วัฒนธรรมและผู้คน ภาษาที่แตกต่างและวิถีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยอาจทำให้คุณรู้สึกแปลกแยกในตอนแรก การเปิดใจเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างจะช่วยให้คุณปรับตัวและเติบโตในสภาพแวดล้อมใหม่ได้อย่างสง่างาม
- คำมั่นสัญญาจากเพื่อนร่วมทาง จงจำไว้เสมอว่าคุณไม่ได้กำลังต่อสู้เพียงลำพัง ทุกความกังวลและความกลัวที่คุณมี ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตที่งดงาม เราจะก้าวผ่านทุกอุปสรรคไปด้วยกัน

เมื่อก้าวออกจากประตูโดยสารถาเข้า ความรู้สึกอ้างว้างอาจเป็นสิ่งแรกที่เข้ามาทักทาย

บทที่ 1 น้ำตาหยดแรกที่สนามบิน ปลายทาง

ก้าวแรกในดินแดนที่ไม่คุ้นเคยและความรู้สึกอ้างว้างที่ฉาโลม

ความรู้สึกอ้างว้างฉาโลมเข้ามาทันทีที่ก้าวพ้นประตูผู้โดยสารขาเข้า สนามบินแห่งนี้กว้างใหญ่ ผู้คนเดินขวักไขว่และพูดคุยกันด้วยภาษาที่ฉันไม่เข้าใจ ทุกอย่างดูแปลกตาไปหมด ไม่มีใครที่รู้จัก ไม่มีอ้อมกอดที่คุ้นเคยรออยู่ปลายทาง มีเพียงกระเป๋าเดินทางใบใหญ่และหัวใจที่เต้นรัวด้วยความหวาดหวั่น นี่คือจุดเริ่มต้นของการเดินทางที่ฉันเลือกเอง แต่น้ำตาหยดแรกกลับร่วงหล่นลงมาอย่างเงียบเชียบ

ก้าวแรกในโลกใบใหม่

วินาทีที่ล้อเครื่องบินแตะลงบนรันเวย์ แรงสั่นสะเทือนเบาๆ ส่งผ่านที่นั่งขึ้นมาถึงหัวใจ ความรู้สึกแคว้งคว้างก่อตัวขึ้นอย่างเงียบงัน มันไม่ใช่แค่การสิ้นสุดการเดินทางอันยาวนาน แต่เป็นจุดเริ่มต้นของการใช้ชีวิตในดินแดนที่ไม่คุ้นเคย ผู้คนรอบข้างเริ่มขยับตัวเตรียมพร้อม แต่ฉันกลับนั่งนิ่ง ปล่อยให้ความตื่นเต้นที่เคยมีถูกแทนที่ด้วยความกังวลระลอกเล็กๆ เมื่อก้าวเท้าออกจากวงช้างเข้าสู่อาคารผู้โดยสาร อากาศเย็นเยียบของสนามบินปะทะใบหน้า พร้อมกับภาพตรงหน้าที่ทำให้ต้องหยุดชะงัก

————— • —————
ความตื่นเต้นจางหายไป เหลือเพียง
ความกังวลเมื่อต้องเผชิญหน้ากับภาษาที่ไม่
คุ้นเคย
————— • —————

ป้ายบอกทางขนาดใหญ่แขวนอยู่เหนือศีรษะ ตัวอักษรแปลกตาเรียงร้อยเป็นคำที่ฉันอ่านไม่ออก เสียงประกาศผ่านลำโพงเป็นภาษาที่ฟังไม่เข้าใจ ทุกอย่างรอบตัวดูสับสนและวุ่นวาย ผู้คนเดินขวักไขว่ด้วยความเร่งรีบ ต่างคนต่างมีจุดหมายที่ชัดเจน ในขณะที่ฉันได้แต่ยืนค้ำงอยู่ท่ามกลางความแปลกใหม่ กระเป๋าเดินทางใบใหญ่ที่ลากมาด้วยดูเหมือนจะหนักขึ้นกว่าเดิม ฉันสูดหายใจลึก พยายามรวบรวมสติที่กระเจิดกระเจิงให้กลับคืนมา บอกตัวเองว่านี่คือบททดสอบแรกของการเดินทางไกลบ้าน และฉันต้องก้าวผ่านมันไปได้ เพื่อหาทางไปสู่ที่พักซึ่งเป็นจุดหมายต่อไป

ภาวะใบใหญ่ที่ต้องแบกรับ

ฉันสูดหายใจลึกยาวเพื่อเรียกสติกลับคืนมา ท่ามกลางผู้คนที่เดินขวักไขว่และเสียงประกาศสายการบินที่ไม่คุ้นหู ฉันพยายามเพ่งมองป้ายสัญลักษณ์รูปกระเป๋าเดินทางเพื่อหาทางไป ยังจุดรับสัมภาระ เมื่อสายพานเริ่มหมุน กระเป๋าเดินทางใบใหญ่สีเข้มที่อัดแน่นไปด้วยข้าวของจำเป็นสำหรับชีวิตใหม่ก็ปรากฏขึ้นตรงหน้า ทันทีที่ยกมันลงมามวางบนพื้น ฉันก็สัมผัสได้ถึงน้ำหนักที่แท้จริงของความเปลี่ยนแปลง นี่ไม่ใช่แค่สัมภาระ แต่มันคือภาระทั้งหมดที่ฉันต้องแบกรับด้วยตัวเองนับจากวินาทีนี้เป็นต้นไป

การเดินทางเข้าเมืองคือบททดสอบด่านต่อไป ฉันเข็นกระเป๋าใบหนักเดินตามป้ายบอกทางไปยังสถานีรถไฟของสนามบิน ในหัวเต็มไปด้วยคำถามว่าจะต้องซื้อตั๋วยังไง จะขึ้นรถไฟถูกขบวนหรือไม่ และจะลงถูกสถานีหรือเปล่า ทุกก้าวที่เดินไปพร้อมกับกระเป๋าใบนี้คือการย้ำเตือนว่า ฉันต้องพึ่งพาตัวเองอย่างเต็มที่แล้วจริงๆ

สัมภาระใบหนักที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบ

ท่ามกลางผู้คน que เดินขวักไขว่ ความรู้สึกแปลกแยกและ
โดดเดี่ยวเริ่มก่อตัวขึ้นอย่างเงียบงัน

รับมือกับความตื่นตระหนก

ข้อคิดเมื่อเผชิญความกลัว

การก้าวเท้าเข้าสู่สภาพแวดล้อมใหม่ที่เต็มไปด้วยภาษาและวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกตื่นตระหนกและโดดเดี่ยวได้ง่าย ขอให้จำไว้ว่าความสับสนในวันแรกเป็นเพียงปฏิกิริยาธรรมชาติของร่างกายและจิตใจที่กำลังปรับตัว การยอมรับความรู้สึกเหล่านี้โดยไม่กดดันตัวเองคือสิ่งสำคัญที่สุด อนุญาตให้ตัวเองได้หยุดพักสักครู่เพื่อสังเกตความเป็นไปรอบตัว ก่อนจะก้าวเดินต่อไปด้วยความมั่นใจที่เพิ่มขึ้น

วิธีดึงสติเมื่อหลงทาง

- หยุดพักชั่วคราว: หากรู้สึกท้อแท้ ให้หาที่ปลอดภัยเช่นมุมเสาหรือม้านั่งเพื่อหลบจากฝูงชน
- กำหนดลมหายใจ: สูดลมหายใจเข้าออกลึกๆ และช้าๆ เพื่อช่วยให้สมองปลอดโปร่งและลดความกังวล
- มองหาจุดอ้างอิง: สังเกตป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทาง หรือจุดสังเกตหลักในบริเวณนั้นเพื่อประเมินสถานการณ์
- กล้าที่จะถาม: เดินเข้าไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หรือคนท้องถิ่น การสื่อสารด้วยคำศัพท์ง่ายๆ ก็เพียงพอแล้ว
- โฟกัสที่ละก้าว: จัดการกับเป้าหมายตรงหน้า เช่น การซื้อตั๋วรถไฟให้สำเร็จ โดยไม่ต้องกังวลถึงการเดินทางตลอดทั้งสาย

SAMPLE VERSION

This is a sample version.

Only the first few pages are included.

Purchase the full version
to access all content.